

przekraczać poborów, odpowiadających IV grupie uposażenia funkcjonarjuszów państwowych według ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

Prócz tego prezydenci, prezesi i dyrektorzy związków prawnopublicznych mogą mieć przyznawany dodatek reprezentacyjny w wysokości nieprzekraczającej 20% ich poborów.

§ 5. Pobory urzędników związków prawnopublicznych w zależności od charakteru związku nie mogą przekraczać dla stanowisk kierowniczych poborów odpowiadających VI i V grupie uposażeń funkcjonarjuszów państwowych, na innych stanowiskach służbowych od XII do VI grupy uposażeń funkcjonarjuszów państwowych.

§ 6. Diety i koszty podróży w granicach Państwa Polskiego płatnych członków zarządu i pracowników związków prawnopublicznych oblicza się w zależności od grupy ich uposażenia na tych samych zasadach, na jakich się oblicza diety i koszty podróży funkcjonarjuszów państwowych.

§ 7. Świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło i t. p.) otrzymywane przez prezesów, płatnych członków zarządów lub pracowników związków prawnopublicznych potrąca się z ich poborów według norm ustalonych przez reprezentacje (organa uchwalające) odnośnych związków prawnopublicznych.

§ 8. Prezesom, dyrektorom, płatnym członkom zarządów, pracownikom związków prawnopublicznych związki te mogą uchwałą swych reprezentacji (organów uchwalających) zatwierdzoną przez właściwą władzę nadzorczą przyznać pobory przywiązane do grupy bezpośrednio wyższej od tej, jaka im się należy według przepisów poprzednich paragrafów niniejszego rozporządzenia w przypadkach:

1) posiadania wyższego wykształcenia lub wiedzy praktycznej i wykazania wybitnych zdolności administracyjnych,

2) położenia wybitnych zasług dla odnośnego związku prawnopublicznego.

§ 9. Reprezentacje (organy uchwalające) związków prawnopublicznych uchwalają w formie statutu etat stanowisk służbowych dla pracowników związku poszczególnego z określeniem wymaganych dla tych stanowisk kwalifikacji i przywiązanych do nich norm uposażenia według zasad poprzednich paragrafów niniejszego rozporządzenia.

Statut ten oraz ewentualne jego zmiany podlegają zatwierdzeniu przez właściwą władzę nadzorczą.

§ 10. Aż do czasu ustawowego uregulowania praw i obowiązków pracowników związków prawnopublicznych może być przyznany tym pracownikom dodatek funkcyjny w wysokości nieprzekraczającej 15% poborów przez nich pobieranych na podstawie §§ 4 i 5.

§ 11. Poszczególne związki prawnopubliczne zaszerzegują swoich członków zarządów i pracowników pod względem poborów do odnośnej kategorii uposażeń w granicach wskazanych w niniejszym

rozporządzeniu. Zaszeregowanie to dokonane zostanie przez zarząd (organ wykonawczy odnośnego związku). Ustalenie etatu stanowisk służbowych w myśl § 9 niniejszego rozporządzenia ma być dokonane w r. 1925 przed dniem 1 lipca r. 1925.

§ 12. Kontraktowi pracownicy związków prawnopublicznych, których wynagrodzenie jest wyższe, niż dopuszczalne w myśl niniejszego rozporządzenia, mogą zatrzymać te pobory tylko wskutek uchwały reprezentacji (organu uchwalającego) odnośnego związku, zatwierdzonej przez właściwą władzę nadzorczą. Władza ta zatwierdzi te uchwały wtedy, jeżeli związek wykaże, że w interesie związku leży zatrzymanie tych pracowników.

§ 13. Po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobory nowoobieranych względnie przyjmowanych pracowników związków prawnopublicznych mogą być normowane tylko w granicach postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie dotyczą członków zarządów i pracowników związków komunalnych.

§ 15. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się ministrom, którym podlegają odnośne związki prawnopubliczne.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1925 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

1073.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia funkcjonarjuszów państwowych.

Na zasadzie art. 1 litera D, punkt 2 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) postanawiam zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. co następuje:

A. Postanowienia wstępne:

§ 1. Pobory płatnych członków zarządu i pracowników związków komunalnych oblicza się na tych samych zasadach, na jakich się oblicza pobory funkcjonarjuszów państwowych (art. art. 3, 4, 5, 6 i 7 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P.

№ 116 poz. 924). Ewentualne zmiany zasad obliczania poborów funkcjonariuszów państwowych dotyczyć będą automatycznie również członków zarządu i pracowników związków komunalnych.

§ 2. Płatnymi członkami zarządu związków komunalnych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są:

- a) w gminach miejskich: członkowie magistratów, lub członkowie zwierzchności gminnych w gminach na terenie województw: krakowskiego, lwowskiego, tarnopolskiego i stanisławowskiego, rządzących się ustawą z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. Ust. Kr. № 51), o ile wedle ustaw dotychczasowych należało się im stałe wynagrodzenie lub płaca. Przez członków magistratów w miastach Krakowie i Lwowie należy rozumieć w myśl niniejszego rozporządzenia prezydenta i wiceprezydentów miasta;
- b) w gminach wiejskich wójtowie w województwach: białostockiem, kieleckiem, lubelskiem, łódzkim, nowogródzkim, poleskiem, warszawskim, wołyńskim i okręgu administracyjnym wileńskim, zaś w województwach: pomorskiem i poznańskim sołtysi, wybierani na lat 12 i ławnicy;
- c) w krajowych związkach komunalnych województw: pomorskiego i poznańskiego starostwie krajowi.

§ 3. Pracownikami komunalnymi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia—przy uwzględnieniu stosunków prawnych, wytworzonych w tym względzie w poszczególnych b. dzielnicach—są wszyscy płatni pracownicy:

- a) których stosunek prawny do związku komunalnego normuje ustawa o mianowaniu i zaopatrzeniu urzędników komunalnych z dnia 30 lipca 1899 r. (Zb. Ust. Prus. str. 141);
- b) którzy przyjęci zostali na stałe przez związek komunalny i zajmują posady służbowe, przewidziane w etacie organizacyjnym związku, uchwalonym przez reprezentację (organ uchwalający) związku, oraz w myśl uchwały tego związku mają prawo do zaopatrzenia emerytalnego, a ich stosunek służbowy może być rozwiązany tylko z ważnych powodów, przewidzianych w odnośnej uchwale związku komunalnego;
- c) którzy przyjęci zostali przez związek komunalny na posady służbowe, przewidziane w uchwalonym przez reprezentację (organ uchwalający) związku etacie organizacyjnym, jednakże bez praw emerytalnych i z możliwością odwołania lub wypowiedzenia ich stosunku służbowego;
- d) którzy przyjęci zostali kontraktowo przez związek komunalny na zasadzie umowy prywatnoprawnej do odwołania lub za wypowiedzeniem.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia nie dotyczą pracowników, zatrudnionych w przedsiębiorstwach komunalnych oraz pracowników czasowych,

przyjętych przez związek komunalny na służbę pomocniczą niestałą, z wynagrodzeniem pozaetatowym, wyznaczonem przez zarząd związku.

O tem, co w myśl niniejszego rozporządzenia należy uważać za przedsiębiorstwa komunalne, decyduje w każdym poszczególnym przypadku uchwała reprezentacji (organu uchwalającego) związku komunalnego, zatwierdzona przez władzę nadzorczą.

B. Postanowienia, odnoszące się do członków zarządu i pracowników gmin miejskich.

§ 4. Pobory burmistrzów (prezydentów, naczelników gmin) nie mogą przekraczać w zależności od liczby ludności gmin miejskich poborów, odpowiadających następującym grupom uposażenia funkcjonariuszów państwowych według ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

Liczba ludności:	Pobory według grupy uposażenia:
do 5.000	IX,
ponad 5.000—10.000	VIII,
„ 10.000—25.000	VII,
„ 25.000—50.000	VI,
„ 50.000—100.000	V,
„ 100.000—250.000	IV,
„ 250.000	III,
w mieście st. Warszawie	II.

Burmistrzowie (prezydenci, naczelnicy gmin) mogą otrzymać pobory najwyższych grup uposażenia, dopuszczalnych dla nich w myśl poprzedniego ustępu niniejszego paragrafu, tylko w takim przypadku, gdy praca ich w magistracie (zwierzchności gminnej) ma charakter pracy stałej i stanowi dla nich główne zajęcie.

Wyjątki od powyższych postanowień są dopuszczalne na zasadzie postanowień § 20 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Pobory zastępców burmistrzów (wiceprezydentów, zastępców naczelników gmin), jakoteż wszystkich innych płatnych (ze stałym wynagrodzeniem) członków magistratów (zwierzchności gminnych), którzy stale czas swój poświęcają zajęciom w magistratach (zwierzchnościach gminnych), mają być niższe od uposażenia burmistrzów (prezydentów, naczelników gmin) w tychże gminach.

W mieście stoł. Warszawie pobory wiceprezydentów nie mogą przekraczać poborów odpowiadających IV grupie, zaś pobory ławników—poborów, odpowiadających V grupie uposażenia funkcjonariuszów państwowych według ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

§ 6. Burmistrzom (prezydentom, naczelnikom gmin), zastępcom burmistrzów (wiceprezydentom, zastępcom naczelników gmin) i członkom magistratów (zwierzchności gminnych), których praca w magistracie (zwierzchności gminnej) nie stanowi dla nich zajęcia głównego, można przyznać jedynie odszkodowanie, odpowiadające rodzajowi ich pracy i ilości czasu, poświęcanego gminie miejskiej.

Odszkodowanie to powinno być w każdym razie odpowiednio niższe od poborów ustalonych w § 4 i 5.

sowane postanowienie ustępu pierwszego wymienionego paragrafu.

Sejmik wojewódzki może przyznać dodatek reprezentacyjny starostom krajowym do wysokości 50%, zaś zastępcom starostów krajowych do wysokości 20% poborów, przypadających im wedle postanowień niniejszego paragrafu.

§ 16. Najwyższem uposażeniem, dopuszczalnym dla pracowników krajowych związków komunalnych w województwach: pomorskiem i poznańskim jest:

- a) dla pracowników z ukończonym wyższem wykształceniem — uposażenie, odpowiadające grupie V;
- b) dla pracowników z nieukończonym wyższem, a z ukończonym średniem wykształceniem uposażenie, odpowiadające grupie VII;
- c) dla pracowników z nieukończonym średniem i niższem wykształceniem — uposażenie, odpowiadające grupie VIII uposażenia funkcjonarjuszów państwowych według ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

Wyjątki od powyższego postanowienia są dopuszczalne na zasadzie postanowień § 19 niniejszego rozporządzenia.

D. Postanowienia ogólne.

§ 17. Diety i koszty podróży w granicach Państwa płatnych członków zarządu i pracowników związków komunalnych oblicza się w zależności od grupy ich uposażenia na tych samych zasadach, na jakich się oblicza diety i koszty podróży funkcjonarjuszów państwowych.

Do diet nie odnoszą się żadne dodatki komunalne.

§ 18. Świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło i t. p.), otrzymywane przez członków zarządów miejskich (magistratów, zwierzchności gminnych), tudzież przez pracowników gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych, świadczenia w naturze, otrzymywane przez starostów krajowych w b. dzielnicy pruskiej, jak również przez członków zarządu i pracowników gmin wiejskich w b. dzielnicy pruskiej, których uposażenie unormowane zostanie w myśl § 10, nadto świadczenia w naturze, otrzymywane przez pisarzy gminnych w b. zaborze rosyjskim poza mieszkaniem, opałem i światłem, wreszcie świadczenia w naturze, otrzymywane przez pomocników pisarzy gminnych w b. zaborze rosyjskim, potrąca się z ich poborów według norm, ustalonych przez reprezentację (organ uchwalający) odnośnych związków komunalnych, a zatwierdzonych przez władzę nadzorczą.

§ 19. Płatnym członkom zarządu i pracownikom związków komunalnych związku te mogą uchwał swych reprezentacji (organów uchwalających) zatwierdzoną przez władzę nadzorczą, przyznać pobory, przywiązane do grupy bezpośrednio wyższej od tej,

jaka im się należy według przepisów poprzednich paragrafów niniejszego rozporządzenia w przypadkach:

- 1) posiadania wyższego wykształcenia fachowego, teoretycznego lub wiedzy praktycznej i wykazania wybitnych zdolności administracyjnych,
- 2) położenia wybitnych zasług na polu pracy samorządowej.

§ 20. Reprezentacje (organy uchwalające) związków komunalnych uchwalają w formie statutu etat stanowisk służbowych dla pracowników danego związku z określeniem wymaganych dla tych stanowisk kwalifikacji i przywiązanych do nich norm uposażenia według zasad poprzednich paragrafów niniejszego rozporządzenia.

Statut ten, oraz ewentualne jego zmiany, podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

E. Postanowienia przejściowe i końcowe.

§ 21. Aż do czasu ustawowego uregulowania praw i obowiązków pracowników związków komunalnych może być przyznany tymże pracownikom dodatek komunalny w wysokości, nieprzekraczającej 15% poborów, ustalonych dla nich na podstawie §§ 8, 10, 11, 14 i 16.

W województwach: nowogródzkim, poleskim, wołyńskim, oraz powiatach: grodzieńskim i wołkowskim, tudzież w gminach: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego, województwa białostockiego i na obszarze ziemi wileńskiej może wojewoda (Delegat Rządu w Wilnie) na podstawie uchwały związku komunalnego przyznać dodatek wyższy aniżeli określony w ustępie poprzednim. Maksymalna wysokość tego dodatku nie może jednak przekraczać 25% poborów i powinna być uzależniona od warunków miejscowych.

§ 22. Dodatek pieniężny przyznawany starostom powiatowym z funduszy powiatowych związków komunalnych za czynności, spełniane przez nich jako przewodniczących wydziałów powiatowych, względnie kierowników tymczasowych zarządów powiatowych, nie może przekraczać 75% poborów według grupy VI, szczebel „a”, samotny. Dodatek ten zmniejsza się o wartość świadczeń, otrzymywanych przez starostę od powiatowych związków komunalnych w naturze. Wartość tę oblicza się według norm, ustalonych przez wojewodę.

Zastępcy starosty może być przyznany dodatek pieniężny z funduszy powiatowych związków komunalnych tylko o tyle o ile bez przerwy pełni obowiązki przewodniczącego wydziału powiatowego dłużej niż jeden miesiąc i w stosunku do czasu wykonywania zastępstwa; w tym jednak przypadku starosta dodatku nie otrzymuje—wyjąwszy przypadki choroby i normalnego urlopu.

Uchwała sejmiku przyznająca dodatek staroście (zastępcy) wymaga zatwierdzenia wojewody.

Uchwalone przez sejmiki powiatowe dodatki dla starostów względnie ich zastępców, mają być im wypłacane bezpośrednio przez kasy skarbowe z sum komunalnych związków powiatowych.

Sposób asygnowania tych dodatków określi rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 23. Poszczególne związki komunalne przeprowadzą zaliczenie swoich pracowników — w zależności od kwalifikacji — do jednej z trzech kategorii stanowisk, przewidzianych w §§ 8, 14 i 16 niniejszego rozporządzenia, oraz zaszeregują swoich członków zarządu i pracowników pod względem poborów do odnośnych grup uposażenia w granicach wskazanych niniejszym rozporządzeniem. Ustalenie szczebla uposażenia w odnośnej grupie nastąpi na tych samych zasadach, na jakich zaliczeni zostali do szczebli uposażenia funkcjonariusze państwowi (art. art. 98, 99 i 100 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska—Dz. U. R. P. № 116 poz. 924).

Zaliczenia do kategorii stanowisk oraz zaszeregowania do grup uposażenia dokona zarząd (organ wykonawczy) odnośnego związku komunalnego w granicach etatów ustalonych w myśl § 20 niniejszego rozporządzenia.

Dotychczasowi pracownicy związków komunalnych, nieposiadający kwalifikacji, wymaganych w myśl postanowień poprzednich paragrafów mogą być zaliczeni na podstawie uchwały reprezentacji (organu uchwalającego) związku komunalnego do kategorii wyższej, o ile na zajmowanym przez nich stanowisku służbowym, dla którego wymagane są wyższe od posiadanych przez nich kwalifikacje, wykazali dostateczne uzdolnienie do wykonywania tych zadań. Uchwała związku komunalnego w tym względzie wymaga zatwierdzenia władzy nadzorczej.

§ 24. Ustalenie etatu stanowisk służbowych w myśl § 20 niniejszego rozporządzenia na rok 1925 ma być dokonane przez związki komunalne przed dniem 1 lipca 1925 roku.

§ 25. Członkowie zarządu związków komunalnych w województwach: pomorskiem i poznańskim, urzędujący w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zatrzymują dotychczasowe płace aż do upływu okresu urzędowania, na który zostali wybrani lub ustanowieni.

Stałe wynagrodzenie lub płaca członków zarządu związków komunalnych w województwach: białostockiem, kieleckiem, lubelskiem, łódzkim, nowogrodzkim, poleskiem, warszawskim, wołyńskim i okręgu administracyjnym wileńskim oraz w województwach: lwowskim, krakowskim, stanisławowskim i tarnopolskim — o ile są wyższe aniżeli należne w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia muszą być zrównane w czasie do dnia 1 kwietnia 1925 roku z uposażeniem, które się im należy na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia.

Pracownicy związków komunalnych, do których stosują się punkty a) i b) § 3, pobierający obecnie uposażenie wyższe aniżeli im się należy w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia, zatrzymują dotychczasowe uposażenie służbowe tak długo póki

uposażenie należne im, obecnie na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia, nie zrówna się wskutek awansu lub posunięcia się do wyższych szczebli płac z uposażeniem dotychczas pobieranym.

Pobory pracowników związków komunalnych, o których mowa w punkcie c § 3, o ile są wyższe aniżeli należne im w myśl niniejszego rozporządzenia, muszą być zrównane w czasie do dnia 1 lipca 1925 roku z poborami, które się im należy na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia.

Wynagrodzenie kontraktowych pracowników związków komunalnych (§ 3, punkt d) — o ile ono jest wyższe, aniżeli dopuszczalne w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia musi być zrównane w czasie do dnia 1 lipca 1925 roku z uposażeniem należnym im na zasadzie postanowień niniejszego rozporządzenia.

W razie braku zgody na takie zrównanie ze strony pracownika kontraktowego powinien związek komunalny po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia rozwiązać z tymże pracownikiem stosunek służbowy, a to przy kontraktach bezterminowych — z 3-miesięcznym terminem wypowiedzenia, zaś przy kontraktach terminowych z zachowaniem terminu wypowiedzenia, przewidzianego w umowie.

Pracownicy kontraktowi mogą zatrzymać dotychczasowe wynagrodzenie tylko na zasadzie uchwały reprezentacji (organu uchwalającego) odnośnego związku, zatwierdzonej przez władzę nadzorczą. Władza ta, zatwierdzi tę uchwałę wtedy, jeżeli związek komunalny wykaże, że w interesie związku leży zatrzymanie tychże pracowników.

§ 26. Po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia pobory nowoobieranych względnie ustanawianych członków zarządu, jak również pobory nowoprzyjmowanych pracowników związków komunalnych, mogą być normowane tylko w granicach postanowień niniejszego rozporządzenia.

§ 27. Władzami nadzorczymi, właściwymi do działania w myśl niniejszego rozporządzenia — poza wyjątkami, przewidzianymi w temże rozporządzeniu — są:

- a) Wojewoda — w stosunku do gmin wiejskich i gmin miejskich z wyjątkiem m. st. Warszawy, oraz w stosunku do powiatowych związków komunalnych,
- b) Minister Spraw Wewnętrznych w stosunku do m. st. Warszawy i do krajowych związków komunalnych w województwach: pomorskiem i poznańskim.

§ 28. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, a odnośnie do § 23, ustęp trzeci i czwarty — Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 29. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym ob-

szarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

1074.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 20 grudnia 1924 r.

w sprawie zaciągnięcia przez Skarb Państwa w Banku Gospodarstwa Krajowego pożyczki w kwocie 25.000.000 zł. w 8% obligacjach komunalnych.

Na podstawie art. 1 dział C punkt 3 oraz art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1924 r. stanowiąco następuje:

§ 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zaciągnięcia pożyczki w kwocie 25.000.000 zł. w 8% obligacjach komunalnych Banku Gospodarstwa Krajowego celem podwyższenia kapitału zakładowego tego Banku.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

1075.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 30 grudnia 1924 r.

o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia z dnia 27 sierpnia 1924 r. o wysokości odsetek prawnych.

Na zasadzie art. 1 lit. E. p. 5 i art. 2 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa

i poprawie gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 29 grudnia 1924 r. stanowiąco następuje:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 27 sierpnia 1924 r. o wysokości odsetek prawnych (Dz. U. R. P. № 79, poz. 769) ulega następującym zmianom:

a) § 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Postanowienia §§ 1 i 2 odnoszą się również do wypadków, gdy tytuł prawny do odsetek prawnych powstał przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia z tem zastrzeżeniem, że określona w niniejszym rozporządzeniu stopa odsetkowa może być zastosowana najwcześniej od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Ustalona na mocy niniejszego rozporządzenia stopa odsetek będzie stosowana przez sądy z urzędu w sprawach zawisłych przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, a dotąd prawomocnie nie zakończonych, gdy strona interesowana, żądając odsetek prawnych, nie wymieniła ich wysokości; w innych zaś wypadkach powyższa stopa odsetkowa będzie stosowana tylko na wniosek strony interesowanej, który może być postawiony w każdym stanie postępowania sądowego.

3. Jeżeli wysokość odsetek prawnych ustalona została orzeczeniem sądowym według przepisów dotychczas obowiązujących, dopuszczalną jest egzekucja tych odsetek w wysokości, ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia tylko na wniosek strony interesowanej; na skutek takiego wniosku sąd winien stwierdzić uchwałą (decyzją), czy przyznane odsetki są odsetkami prawnymi. W razie wątpliwości, sąd może zarządzić przesłuchanie stron, a jeżeli to nie wystarczy do wyjaśnienia wątpliwości, winien odesłać je na drogę sporu”.

b) po § 3 dodaje się nowy paragraf treści następującej:

„§ 3a. Dopóki dłużnikowi co do spłaty należności przysługuje prawo zwłoki, przepisy niniejszego rozporządzenia o wysokości odsetek prawnych do niej się nie stosują”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*
